

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2017. gada 15. februārī¹

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — LESD 64. pants — Kapitāla aprīte ar trešajām valstīm, ietverot finanšu pakalpojumu sniegšanu — Finanšu līdzekļi, kas atrodas bankas kontā Šveicē — Paziņojums par uzrēķinu — Uzrēķina termiņš — Uzrēķina termiņa pagarināšana gadījumos, kad uzkrājumi atrodas ārpus dzīvesvietas dalībvalsts

Lieta C-317/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 10. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 26. jūnijā, tiesvedībā

X

pret

Staatssecretaris van Financiën.

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: K. Vajda [*C. Vajda*] (referents), kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurģs [*C. Lycourģos*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza

— Nīderlandes valdības vārdā – *M. L. Noort* un *K. Bulterman*, kā arī *J. Langer*, pārstāvji,

— Vācijas valdības vārdā – *J. Möller* un *T. Henze*, pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. M. De Socio, avvocato dello Stato*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *W. Roels* un *C. Soulay*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

¹ — Tiesvedības valoda – holandiešu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 64. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp X, fizisku personu, un *Staatssecretaris van Financiën* (valsts finanšu sekretārs, Nīderlande) par nodokļu uzrēķiniem un sociālās apdrošināšanas iemaksām par 1998.–2006. gadu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Padomes 1988. gada 24. jūnija Direktīvas 88/361/EEK par Līguma 67. panta īstenošanu [pants atcelts ar Amsterdamas līgumu] (OV 1988, L 178, 5. lpp.) 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“Neietekmējot turpmākos noteikumus, dalībvalstis atceļ kapitāla aprites ierobežojumus personām, kas ir dalībvalstu rezidenti. Lai sekmētu šīs direktīvas piemērošanu, kapitāla aprites klasificē saskaņā ar I pielikumā ietverto nomenklatūru.”

- 4 Starp Direktīvas 88/361 I pielikumā uzskaitītajiem kapitāla aprites tiem VI daļā ir ietvertas “norēķinu un noguldījumu kontu operācijas ar finanšu iestādēm”, kuras tostarp ietver “operācijas, ko rezidenti veic ar ārzemju finanšu iestādēm”.

Nīderlandes tiesības

- 5 *Algemene Wet inzake Rijksbelastingen* (Vispārējais likums par nodokļiem, turpmāk tekstā – “AWR”) 16. pantā ir noteikts, ka:

“1. Ja kāds apstāklis pamato pieņēmumu par nepamatoti neaprēķinātu vai samazināti aprēķinātu nodokli, [...] nodokļu inspektors var uzdot atgūt nesamaksāto nodokli [...].

[..]

3. Pieņemt paziņojumu par nodokļu uzrēķinu var piecu gadu laikā, skaitot no nodokļa parāda rašanās dienas. [...]

4. Ja par nodokļa priekšmeta daļu, kas atrodas vai ir gūta ārvalstīs, ir aprēķināts samazināts nodoklis, nodokļa uzrēķinu, atkāpjoties no 3. punkta pirmā teikuma, var veikt divpadsmit gadu laikā, skaitot no nodokļa parāda rašanās dienas.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 6 2002. gada maijā tika saņemta sūdzība par *Wet toezicht effectenverkeer* (Vērtspapīru aprites uzraudzības likums) pārkāpumu. Tādēļ tika uzsākta kriminālizmeklēšana, kuras ietvaros vairākkārt tika nopratināts X.

- 7 Ar 2009. gada 13. janvāra vēstuli X Nīderlandes nodokļu administrācijai sniedza informāciju par kontu, kurš viņam bija Šveices bankā ar kodētu vārdu līdz 2004. gada sākumam, kā arī par kontu, kurš viņam bija Luksemburgas bankā līdz minētā 2004. gada sākumam un kuru viņš nebija uzrādījis savās nodokļu deklarācijās par gadiem pirms šīs vēstules nosūtīšanas.
- 8 2010. gada 27. jūlijā *Officier van Justitie* (prokurors, Nīderlande) kriminālizmeklēšanas rezultātus nosūtīja nodokļu administrācijai. 2010. gada 30. novembrī par 1998.–2006. gadu tika sastādīti nodokļa uzrēķini.
- 9 X par nodokļa uzrēķiniem cēla prasību *Rechtbank te Breda* (Bredas tiesa, Nīderlande). Ar 2012. gada 12. septembra spriedumu šī tiesa atzina, ka nodokļa uzrēķini par laika posmu līdz 2004. gadam ieskaitot, kas piemēroti saskaņā ar AWR 16. panta 4. punktā paredzēto vēlākas iekasēšanas termiņu, nav piemēroti ar nepieciešamo rūpību Tiesas 2009. gada 11. jūnija sprieduma X un *Passenheim-Van Schoot* (C-155/08 un C-157/08, EU:C:2009:368) izpratnē. Minētā tiesa tomēr, pamatojoties uz LESD 64. panta 1. punktā ietvertu “standstill” klauzulu atzina, ka kapitāla brīva aprīte un tādējādi no šī sprieduma izrietošā judikatūra nav piemērojama nodokļa uzrēķinam, ciktāl tas attiecas uz kontu Šveices bankā. Pamatojoties uz minēto, tā nodokļa uzrēķinu par laiku līdz 2003. gadam ieskaitot, izņemot korekciju attiecībā uz ienākumu sadali X un viņa laulātās starpā, paturēja spēkā un nodokļa uzrēķinu par 2004. gadu samazināja līdz nodokļa summai attiecībā uz Luksemburgas kontu.
- 10 Nodokļu inspektors par *Rechtbank te Breda* (Bredas tiesa) spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Hertogenbosas apelācijas tiesa, Nīderlande), ciktāl šis spriedums attiecās uz nodokļa uzrēķinu par 2004. gadu, aizstāvoties saistībā ar pietiekamas rūpības nepierādīšanu. X savukārt vērsās *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Hertogenbosas apelācijas tiesa) ar pretapelācijas sūdzību par šo spriedumu, ciktāl tas attiecās uz uzrēķiniem par visiem gadiem, kas aplūkoti *Rechtbank te Breda* (Bredas tiesa) izskatītajā lietā, un šajā ziņā apstrīdēja faktu, ka LESD 64. panta 1. punktā ietvertā “standstill” klauzula nozīmē, ka kapitāla brīva aprīte nav piemērojama attiecībā uz viņas Šveices bankas kontu.
- 11 *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Hertogenbosas apelācijas tiesa) nodokļu inspektora galveno apelācijas sūdzību noraidīja kā nepamatotu. X iesniegto pretapelācijas sūdzību šī tiesa atzina par nepieņemamu, ciktāl tā attiecās uz lēmumiem par nodokļa uzrēķinu par laika posmu līdz 2003. gadam ieskaitot, kā arī par 2005. un 2006. gadu, taču uzskatīja, ka tā ir pamatota attiecībā uz lēmumu par nodokļa uzrēķinu par 2004. gadu. Šajā ziņā minētā tiesa uzskatīja, ka uzrēķinam saistībā ar Šveices bankas kontu pilnībā ir piemērojama no 2009. gada 11. jūnija sprieduma X un *Passenheim-van Schoot* (C-155/08 un C-157/08, EU:C:2009:368) izrietošā judikatūra. Šī pati tiesa uzskatīja, ka LESD 64. panta 1. punkts pamatlietā nav piemērojams, jo AWR 16. panta 4. punktā paredzētais pasākums ir vispārējs pasākums, ko var piemērot situācijās, kuras nav saistītas nedz ar tiešiem ieguldījumiem, nedz finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū, kas ir LESD 64. panta 1. punktā skaidri minētas kategorijas.
- 12 X un valsts finanšu sekretārs par *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Hertogenbosas apelācijas tiesa) spriedumu iesniedza kasācijas sūdzības *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa). Valsts finanšu sekretārs norādīja, ka *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Hertogenbosas apelācijas tiesa) ir kļūdaini uzskatījusi, ka LESD 64. panta 1. punkts neattiecas uz tādiem pasākumiem kā Šveices bankas kontam par 2004. gadu piemērotais nodokļu uzrēķins, piemērojot AWR 16. panta 4. punktā paredzēto uzrēķina termiņu.
- 13 Pirmkārt, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) pauž šaubas par to, vai LESD 64. panta 1. punkta materiālās piemērošanas joma ir ierobežota ar attiecīgā valsts tiesiskā regulējuma priekšmetu vai ar darījumu, kas ar šo valsts tiesisko regulējumu tiek ierobežots. Šajā ziņā tā norāda, ka, no vienas puses, LESD 64. panta 1. punktā ietvertā norāde uz ierobežojumu “attiecināšanu”, šķiet, ir arguments par labu pēdējai minētajai interpretācijai. Turklāt tā uzskata, ka pirmās interpretācijas rezultātā minētajai normai varētu tikt atņemta tās lietderīgās iedarbības būtība. No otras puses, tā

norāda, ka 1995. gada 14. decembra spriedums *Sanz de Lera* u.c. (C-163/94, C-165/94 un C-250/94, EU:C:1995:451) varētu sniegt argumentu par labu pirmajai minētajai interpretācijai. Šajā spriedumā esot atzīts, ka EKL 73.C panta 1. punkta (tagadējais LESD 64. panta 1. punkts) piemērošanas jomā neietilpst tāds regulējums, kas vispārīgi attiecas uz jebkādu monētu, banknošu un čeku izvešanu, ar to saprotot izvešanu, kura nav saistīta ar tiešām investīcijām trešajās valstīs, uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū tajās.

- 14 Otrkārt, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) šaubās par to, vai LESD 64. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir paredzētas tikai finanšu pakalpojumu sniedzējam piemērojamās valsts tiesības, kurās noteikti šī pakalpojuma sniegšanas nosacījumi vai kārtība. Šajā ziņā tā norāda, pirmkārt, ka lietā, kura lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas brīdī vēl atradās izskatīšanā un kurā 2015. gada 21. maijā tika pasludināts spriedums *Wagner-Raith* (C-560/13, EU:C:2015:347), iesniedzējtiesa un Eiropas Komisija bija argumentējušas par labu šādai interpretācijai. Otrkārt, tā uzskata, ka pret šādu interpretāciju var iebilst, ka LESD 64. panta 1. punkta tekstā nav norāžu šādai izpratnei, kā arī, ka šīs normas faktiskā nozīme tādējādi tiktu ļoti ierobežota.
- 15 Treškārt un noslēgumā, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) vaicā, vai AWR 16. panta 4. punkta piemērošana attiecībā uz kontu, kurš X bija Šveices bankā, ir paredzēta LESD 64. panta 1. punkta frāzē “ierobežojumus, [..] par kapitāla apriti starp dalībvalstīm un trešām valstīm, ja tā ietver [..] finanšu pakalpojumu sniegšanu”. Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai arī vērtspapīru konta turēšanu varētu kvalificēt par finanšu pakalpojumu, ņemot vērā 2009. gada 11. jūnija spriedumu X un *Passenheim-van Schoot* (C-155/08 un C-157/08, EU:C:2009:368), šis spriedums tomēr ir par EKL 49. un 56. panta (tagadējais LESD 56. un 63. pants) interpretāciju un ir apšaubāmi, ka LESD 64. panta 1. punkts būtu jāinterpretē tāpat.
- 16 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:
- “1) Vai LESD 64. panta 1. punktā ietvertā atļauja piemērot ierobežojumus trešajām valstīm attiecas arī uz tādu ierobežojumu piemērošanu, kurus veido tāds valsts tiesiskais regulējums kā apstrīdētais pagarinātais uzrēķina termiņš, ko var piemērot arī situācijās, kuras nav saistītas ar tiešām investīcijām, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū?
 - 2) Vai LESD 64. panta 1. punktā ietvertā atļauja piemērot ierobežojumus kapitāla brīvai aprītei saistībā ar finanšu pakalpojumu sniegšanu paredz arī ierobežojumus, kuri kā apstrīdētais pagarinātais uzrēķina termiņš nav vērsti pret pakalpojumu sniedzēju un kuri neregulē pakalpojumu sniegšanu vai tās nosacījumus?
 - 3) Vai LESD 64. panta 1. punktā minētā “kapitāla aprīte [..], [kas] ietver [..] finanšu pakalpojumu sniegšanu”, ir konstatējama arī tādā gadījumā kā šajā lietā, kad dalībvalsts rezidents ir atvēris (vērtspapīru) kontu bankā ārpus Savienības, un vai šajā ziņā ir nozīme tam, vai un – apstiprinošā gadījumā – cik lielā apmērā minētā banka šai ziņā veic darbības konta turētāja labā?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada piezīmes

- 17 Prejudiciālie jautājumi ir par to, kā interpretēt LESD 64. panta 1. punktu, atbilstoši kuram LESD 63. pants neliedz attiecināt uz trešajām valstīm ierobežojumus, kas 1993. gada 31. decembrī pastāvēja valstu vai Savienības tiesību aktos par kapitāla apriti starp dalībvalstīm un trešajām valstīm, ja tā ietver tiešus ieguldījumus, tostarp ieguldījumus nekustamā īpašumā, kā arī uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū.

- 18 Pirmkārt, ir jānorāda, ka šo jautājumu pamatā ir pieņēmums, ka pamatlietā aplūkotais tiesiskais regulējums, kurā paredzēts pagarināts termiņš uzrēķinam, ir kapitāla aprites ierobežojums LESD 63. panta izpratnē.
- 19 Otrkārt, no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka šis tiesiskais regulējums stājās spēkā 1991. gada 8. jūnijā. Tādējādi minētais tiesiskais regulējums bija piemērojams pirms LESD 64. panta 1. punktā paredzētā 1993. gada 31. decembra un līdz ar to atbilst šajā normā paredzētajam laika kritērijam.

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

- 20 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 64. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas ir piemērojams valsts tiesiskajam regulējumam, kurā paredzēts tāds ierobežojums šajā normā minētam kapitāla aprites veidam kā pamatlietā aplūkotais uzrēķina termiņa pagarinājums, ja šis ierobežojums ir piemērojams arī situācijās, kam nav saistības ar tiešiem ieguldījumiem, uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu tirgū.
- 21 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka no LESD 64. panta 1. punkta teksta izriet, ka šajā normā ir paredzēta atkāpe no LESD 63. panta 1. punktā noteiktā aizlieguma “attiecināt” 1993. gada 31. decembrī pastāvošos valsts tiesībās paredzētos kapitāla aprites ierobežojumus, ja tā ietver tiešus ieguldījumus, uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu tirgū. Tādējādi LESD 64. panta 1. punkta piemērojamība nav atkarīga no valsts tiesiskā regulējuma, kurš ietver šādus ierobežojumus, priekšmeta, bet gan no tā iedarbības. Šī tiesību norma ir piemērojama, ciktāl valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēts ierobežojums kapitāla aprītei, kura ietver tiešos ieguldījumus, uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu tirgū. No tā izriet, ka fakts, ka minēto tiesisko regulējumu var piemērot arī citās situācijās, nerada šķērslī LESD 64. panta 1. punkta piemērošanai tajā minētajos apstākļos.
- 22 Otrkārt, šādu interpretāciju apstiprina Tiesas judikatūra. Tajā ir teikts, ka tāds kapitāla aprites ierobežojums kā ārvalstu izcelsmes dividendēm mazāk labvēlīgs nodokļu režīms ietilpst LESD 64. panta 1. punktā, ciktāl tas attiecas uz līdzdalību, kas iegādāta, lai izveidotu vai saglabātu noturīgas un tiešas saimnieciskas saiknes starp akcionāru un attiecīgo sabiedrību, un kas ļauj tam efektīvi piedalīties šās sabiedrības vadībā vai kontrolē (spriedums, 2016. gada 24. novembris, *SECIL*, C-464/14, EU:C:2016:896, 78. punkts un tajā minētā judikatūra). Tiesa ir arī atzinusi, ka ierobežojums ir uzskatāms par LESD 64. panta 1. punktā minēto ierobežojumu kapitāla aprītei, kas ietver tiešas investīcijas, ja tas attiecas uz visdažādākajām investīcijām, kuras veic fiziskas vai juridiskas personas un kuras palīdz izveidot vai saglabāt ilgstošas un tiešas attiecības starp personu, kas nodrošina kapitālu, un uzņēmumu, kam kapitāls ir darīts pieejams saimnieciskas darbības veikšanai (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 20. maijs, *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, EU:C:2008:289, 102. punkts). No šiem spriedumiem, un īpaši vārdiem “ciktāl” un “ja”, izriet, ka LESD 64. panta 1. punkta piemērošanas joma nav atkarīga no valsts tiesībās noteiktā konkrētā ierobežojuma priekšmeta, bet gan no tā iedarbības uz šajā pantā noteiktajiem kapitāla aprites veidiem.
- 23 Šādu LESD 64. panta 1. punkta interpretāciju neatspēko arī 1995. gada 14. decembra spriedums *Sanz de Lera u.c.* (C-163/94, C-165/94 un C-250/94, EU:C:1995:451), uz ko atsaukusies iesniedzējtiesa. Protams, šī sprieduma 33. punktā atzinusi, ka maksāšanas līdzekļu fiziska izvešana pati par sevi nav uzskatāma par kapitāla aprīti, Tiesa šī sprieduma 35. un 36. punkta norādīja, ka EKL 73.C panta 1. punkta (tagadējais LESD 64. panta 1. punkts) piemērošanas jomā neietilpst tāds regulējums, kas vispārīgi attiecas uz jebkādu monētu, banknošu un čeku izvešanu, ar to saprotot izvešanu, kas nav saistīta ar tiešām investīcijām trešajās valstīs, tostarp nekustamajā īpašumā, uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū tajās. Katrā ziņā šī paša sprieduma 37. punktā Tiesa atzina, ka dalībvalstīm ir tiesības pārbaudīt attiecīgo operāciju vai pārskaitījumu faktiskumu un raksturu, lai pārliecinātos, ka šie pārskaitījumi netiek izmantoti kapitāla aprītei, kas tieši ir EKL 73.C panta 1. punktā atļauto ierobežojumu priekšmets. No 1995. gada 14. decembra sprieduma

Sanz de Lera u.c. (C-163/94, C-165/94 un C-250/94, EU:C:1995:451) izriet, ka Tiesa uzskatīja, ka dalībvalstis var atsaukties uz LESD 64. panta 1. punktu, ciktāl valsts tiesiskais regulējums ir piemērojams šajā punktā paredzētajiem kapitāla aprites veidiem.

- 24 Treškārt, ir jānorāda, ka tāda LESD 64. panta 1. punkta interpretācija, atbilstoši kurai tas ir piemērojams tikai situācijās, kad attiecīgais valsts tiesiskais regulējums skar tikai šajā pantā paredzētos kapitāla aprites veidus, būtu pretrunā šīs normas lietderīgajai iedarbībai. Proti, kā savos Tiesai iesniegtajos apsvērumos ir norādījusi Nīderlandes valdība, šādas interpretācijas rezultātā visām dalībvalstīm, lai tās varētu izmantot LESD 64. panta 1. punktā paredzēto atļauju piemērot ierobežojumus, līdz 1994. gada 1. janvārim būtu jāpielāgo savi tiesiskie regulējumi, lai tie ļoti precīzi atbilstu šīs normas tvērumam.
- 25 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 64. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas ir piemērojams valsts tiesiskajam regulējumam, kurā paredzēts tāds ierobežojums šajā normā minētam kapitāla aprites veidam kā pamatlietā aplūkots uzrēķina termiņa pagarinājums, pat ja šis ierobežojums ir piemērojams arī situācijās, kurām nav saistības ar tiešiem ieguldījumiem, uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu tirgū.

Par trešo jautājumu

- 26 Ar trešo jautājumu, kurš jāizskata pirms otrā jautājuma, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai fakts, ka dalībvalsts rezidents ir atvēris vērtspapīru kontu banku iestādē, kura atrodas ārpus Savienības, kā tas ir pamatlietā, ietilpst kapitāla aprites jēdzienā, kas ietver finanšu pakalpojumu sniegšanu LESD 64. panta 1. punkta izpratnē.
- 27 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, pirmkārt, ka, tā kā LESD nav “kapitāla aprites” jēdziena definīcijas, Tiesa ir atzinusi, ka Direktīvas 88/361 I pielikumā ietvertajai nomenklatūrai ir indikatīva vērtība, jo atbilstoši šā pielikuma ievadam tajā ietvertais saraksts nav izsmeļošs (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *Wagner-Raith*, C-560/13, EU:C:2015:347, 23. punkts un tajā minētā judikatūra). Kā savos Tiesai iesniegtajos apsvērumos ir norādījusi Komisija, minētā pielikuma VI daļā ietilpst “norēķinu un noguldījumu kontu operācijas ar finanšu iestādēm”, kuras tostarp ietver “operācijas, ko rezidenti veic ar ārzemju finanšu iestādēm”. Tāda vērtspapīru konta atvēršana bankā kā pamatlietā tādējādi ietilpst “kapitāla aprites” jēdzienā.
- 28 Otrkārt, Tiesa ir nospriedusi, ka, lai varētu atsaukties uz LESD 64. panta 1. punktā paredzēto atkāpi, valsts pasākumam ir jāattiecas uz kapitāla apriti, kura ir pietiekami cieši saistīta ar finanšu pakalpojumu sniegšanu, kas nozīmē, ka ir jāpastāv cēloņsakarības saiknei starp kapitāla apriti un finanšu pakalpojumu sniegšanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 21. maijs, *Wagner-Raith*, C-560/13, EU:C:2015:347, 43. un 44. punkts).
- 29 Šajā ziņā ir jānorāda, ka kapitāla aprite, kura rodas, atverot vērtspapīru kontu bankā, ietver finanšu pakalpojumu sniegšanu. Proti, no vienas puses, ir skaidrs, ka šī banka šī konta turētājam sniedz minētā konta pārvaldības pakalpojumus, kas ir kvalificējams kā finanšu pakalpojumu sniegšana.
- 30 No otras puses, pastāv cēloņsakarība starp attiecīgo kapitāla apriti un finanšu pakalpojumiem tādēļ, ka konta turētājs savu kapitālu ieskaita vērtspapīru kontā, jo tas kā pretizpildījumu saņem banku iestādes sniegtos pārvaldības pakalpojumus. Līdz ar to tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, pastāv pietiekami cieša saikne starp kapitāla apriti un finanšu pakalpojumu sniegšanu.
- 31 No tā izriet, ka uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka fakts, ka dalībvalsts rezidents ir atvēris vērtspapīru kontu banku iestādē, kura atrodas ārpus Savienības, kā tas ir pamatlietā, ietilpst kapitāla aprites jēdzienā, kas ietver finanšu pakalpojumu sniegšanu LESD 64. panta 1. punkta izpratnē.

Pat otro jautājumu

- 32 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa vaicā, vai LESD 64. panta 1. punktā dalībvalstīm sniegtā iespēja piemērot ierobežojumus kapitāla aprītei, kas ietver finanšu pakalpojumu sniegšanu, attiecas arī uz tādiem ierobežojumiem kā pamatlietā aplūkojamais pagarinātais uzrēķina termiņš, kuri neattiecas nedz uz pakalpojuma sniedzēju, nedz uz pakalpojuma sniegšanas nosacījumiem un kārtību.
- 33 Šajā ziņā ir jānorāda, ka izšķirošais kritērijs LESD 64. panta 1. punkta piemērošanai attiecas uz cēloņsakarības saikni, kas pastāv starp kapitāla aprīti un finanšu pakalpojumu sniegšanu, nevis uz strīdīgā valsts pasākuma personālo piemērošanas jomu vai tā saikni ar šādu pakalpojumu sniedzēju, nevis to saņēmēju. Proti, šīs normas piemērošanas joma ir nosakāma, atsaucoties uz kapitāla aprītes veidiem, kuriem var piemērot ierobežojumus (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *Wagner-Raith*, C-560/13, EU:C:2015:347, 39. punkts).
- 34 Tādējādi tas, ka valsts pasākums vispirms attiecas uz ieguldītāju, nevis finanšu pakalpojuma sniedzēju, netraucē atzīt, ka uz šo pasākumu ir attiecināms LESD 64. panta 1. punkts (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *Wagner-Raith*, C-560/13, EU:C:2015:347, 40. punkts). Tāpat arī apstākļi, ka valsts pasākums nav saistīts ar finanšu pakalpojuma sniegšanas nosacījumiem un kārtību, nav šķērslis minētās normas piemērošanai šim pasākumam.
- 35 No tā izriet, ka uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 64. panta 1. punktā dalībvalstīm paredzētā iespēja piemērot ierobežojumus kapitāla aprītei, kas ietver finanšu pakalpojumu sniegšanu, attiecas arī uz tādiem ierobežojumiem kā pamatlietā aplūkojamais pagarinātais uzrēķina termiņš, kuri neattiecas nedz uz pakalpojuma sniedzēju, nedz uz pakalpojuma sniegšanas nosacījumiem un kārtību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 36 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

- 1) **LESD 64. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas ir piemērojams valsts tiesiskajam regulējumam, kurā paredzēts tāds ierobežojums šajā normā minētam kapitāla aprītes veidam kā pamatlietā aplūkotais uzrēķina termiņa pagarinājums, pat ja šis ierobežojums ir piemērojams arī situācijās, kurām nav saistības ar tiešiem ieguldījumiem, uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu tirgū;**
- 2) **fakts, ka dalībvalsts rezidents ir atvēris vērtspapīru kontu banku iestādē, kura atrodas ārpus Savienības, kā tas ir pamatlietā, ietilpst kapitāla aprītes jēdzienā, kas ietver finanšu pakalpojumu sniegšanu LESD 64. panta 1. punkta izpratnē;**
- 3) **LESD 64. panta 1. punktā dalībvalstīm sniegtā iespēja piemērot ierobežojumus kapitāla aprītei, kas ietver finanšu pakalpojumu sniegšanu, attiecas arī uz tādiem ierobežojumiem kā pamatlietā aplūkojamais pagarinātais uzrēķina termiņš, kuri neattiecas nedz uz pakalpojuma sniedzēju, nedz uz pakalpojuma sniegšanas nosacījumiem un kārtību.**

[Paraksti]